

St. prp. nr. 9.

(1933)

Om godkjenning av overenskomst mellom Norge og Island angående de norske fiskeri-interesser ved Island og angående innførsel av saltet islandsk sauekjøtt i Norge.

Utenriksdepartementets innstilling av 20 januar 1933, som er bifalt ved kongelig resolusjon av samme dag.

(Foredratt av utenriksminister Braadland.)

I april 1924 blev mellom Norge og Island inngått den såkalte «Islandsoverenskomst»: en skriftveksel mellom den daværende norske handelsminister Rye Holmboe og den islandske minister Björnsson.

Der blev fra islandsk side gitt en erklæring gående ut på følgende under forutsetning av at den norske toll på sauekjøtt blev nedsatt fra 25 til 15 øre pr. kg.:

1. Nuværende norske fiskeristasjoner på Island tillates fortsatt drift sålenge tollnedsettelsen vedvarer.
2. a. Der tilsies ensartet behandling med hensyn til skibsavgifter til statskassen i de forskjellige havner.
b. Der betales ikke klareringsavgift for opankring på territoriet uten forbindelse med land.
c. Der betales ikke full klarering når nødhavn søkes.
3. Det tillates å anvende sildebåtene under transport i havn.
4. I tilfelle av at anholdt skib ikke vedtar bøtepålegg men ønsker dom, kan skibet frigis mot depositum istedenfor å fastholdes inntil dom faller.

I sammenheng med disse spesielle innømmelser blev det uttalt som forutsetning

at man også i fremtiden vilde fortolke og praktisere den islandske fiskerilov meget velvillig overfor nordmennene.

Ved kgl. resolusjon av 20 juni 1924 blev tollen på saltet sauekjøtt i tønner nedsatt til 15 øre pr. kg.

I note av 11 februar 1932 har man fra norsk side meddelt den islandske regjering at overenskomsten mellom Norge og Island av 1924 således som den håndhevedes av de islandske myndigheter, måtte ansees for å være praktisk talt verdiløse for Norge, og at den norske Regjering derfor fant å burde opsi overenskomsten med et varsel av tre måneder, således at man fra norsk side efter utløpet av dette tidsrum ikke lenger vilde føle sig bundet til å bibeholde den lave toll på islandsk sauekjøtt.

Den nevnte overenskomst er trådt ut av kraft den 11 mai 1932.

Tollen på saltet sauekjøtt i tønner blev derefter forhøiet fra kr. 0,15 til kr. 0,30 pr. kg.

Under et opphold i Oslo foreslog den islandske førsteminister Asgeirsson i skrivelse til den norske utenriksminister av 2 juli f. å. følgende:

- «1. At den inntil 1 juli 1932 gjeldende toll for saltet kjøtt (15 øre pr. kg. + 50

Om godkjennelse av en overenskomst mellom Norge og Island.

pct. + 20 pct. + 2 øre pr. kg.) nedsettes fra 2 juli 1932 inntil 1 juli 1933 med 33 $\frac{1}{3}$ pct.

2. Hvis der fra Norges side til oppfyllelse av det under punkt 1 fremsatte krav betinges at importen av saltet islandsk sauekjøtt i sesongen 1 juli 1932—1 juli 1933 ikke overstiger 15 000 tønner, kan Island gå med på en sådan kontingentering.
3. At der for å utarbeide et forslag om en fremtidig tolloverenskomst og en ytterligere ordning av samhandelen mellom de to land nedsettes en av to medlemmer fra hvert land bestående komite, hvis betenkning foreligger innen 1 januar 1933.»

I muntlig konferanse mellom medlemmer av Norges Regjering og Islands første-minister av 5 juli 1932 blev det meddelt ham at man fra norsk side ikke da kunde gå med på nogen sådan nedsettelse av toll.

I skrivelse av s. d. og overensstemmende med muntlig konferanse blev det av Norges Utenriksminister meddelt den islandske førsteminister at Norges Regjering var villig til å opnevne forhandlere som vilde kunne komme til Reykjavik omkring 25 juli 1932 for å opta forhandlinger med islandske representanter om ordning av samhandelen mellom de to land.

I note til Norges Utenriksminister av 11 juli 1932 opsa den danske chargé d'affaires i Oslo på den islandske regjeringens vegne forsåvidt angår forholdet mellom Norge og Island følgende overenskomster:

- I. Den i Stockholm den 2 november 1826 mellom Norge og Sverige og Danmark avsluttede handels- og skibsfartstraktat med tilhørende særskilt artikkel og de dertil hørende deklarasjoner nemlig:
 - a. Den i Kjøbenhavn den 13 juni 1856 mellom Norge og Sverige og Danmark avsluttede deklarasjon angående handelssamkvemmet mellom Norge og Sverige på den ene side og Island og Færøerne på den an-

nen side, samt om relache forcée i Vestindien og

- b. Den i Kjøbenhavn den 19 januar 1865 mellom Norge og Sverige og Danmark avsluttede deklarasjon om ophevelse av de i handelstraktaten av 2 november 1826 art. 2 inneholdte slutningsbestemmelser samt
- II. Den i Stockholm den 16 april 1858 mellom Norge og Sverige og Danmark avsluttede deklarasjon angående adgang til deltagelse i kystfarten for begge staters skib på over 15 mercelæster.

Videre blev i noten meddelt at de under I. nevnte overenskomster vil ophøre å gjelde i forholdet mellom Norge og Island fra og med 8 juli 1933, mens den under II. nevnte deklarasjon vilde tre ut av kraft fra og med den 8 januar 1933.

Ved kgl. resolusjon av 15 juli 1932 blev bestemt at der skulde innledes forhandlinger mellom Norge og Island om en ordning av handels- og sjøfartsforholdet mellom de to land.

Til fra norsk side å føre sådanne forhandlinger blev opnevnt:

1. Stortingsmann T. Anderssen-Rysst.
2. Handelsråd Sigurd H. Johannessen.

Som sekretær for de norske forhandlere blev av Utenriksdepartementet opnevnt landbrukssekretær Johan Askeland.

Fra islandsk side blev som forhandlere opnevnt altingsmann Olafur Thors og direktør Jon Arnason og som sekretær ministerialfullmektig Stefan Thorvardsson.

Efter konferanse med vedkommende fagdepartementer utferdiget Utenriksdepartementet sådan instruks for de norske forhandlere:

«I. Forhandlerne bør så snart som mulig søke å komme til et positivt resultat for å forebygge at man fra islandsk side legger vanskeligheter i veien for norsk handel og skibsfart på Island.

II. En senkning av tollene på saltet sauekjøtt eventuelt til det nivå som gjaldt før 1 juli, vil være et stort offer for norsk

Om godkjennelse av en overenskomst mellom Norge og Island.

— særlig vestlandsk jordbruk nettop under den nuværende situasjon. Et skritt i den retning må derfor forutsette at der opnåes vesentlige fordeler til gjengjeld bl. a. imøtekommelse fra islandsk side av de krav som for Norges fiskerier ved Island gjør sig mest gjeldende.

Forhandlerne bør eventuelt med sådan modifikasjon som det efter konferanse med vedkommende fiskeri-interesserte finnes passende, på ny reise de krav som fra norsk side blev fremsatt under forhandlingene i Reykjavik i juni 1927.

III. Man bør fra norsk side for tiden ikke ta initiativet til samarbeide med Island angående klippfiskeeksporten. Hvis spørsmål herom bringes på bane fra islandsk side, bør forhandlerne henvise det til direkte forhandling mellom eventuelle norske og islandske eksportorganisasjoner.

IV. Det bør av forhandlerne fremholdes som en forutsetning i forbindelse med et eventuelt forslag til ordning av kjøttspørsmålet og spørsmålet vedrørende norske fiskerier ved Island at man fra islandsk side er villig til å ta tilbake den i den danske legasjons note til den norske Utenriksminister av 8 juli 1932 inneholdte opsigelse av handels- og sjøfartstraktaten m. v. eller at man er villig til å inngå en ny handels- og sjøfartstraktat basert på almindelig mestbegunstigelse.

Den nærmere utformning av en sådan traktat forutsettes tatt op under forhandlingenes fortsettelse i Oslo.

V. For alt hvad de norske og islandske forhandlere måtte bli enige om, blir der å ta forbehold om den norske Regjerings godkjennelse.»

Forhandlingene blev derefter ført i Reykjavik i tiden 26 juli—11 august og i Oslo i tiden 30 august—16 september f. å.

Angående forhandlingene henvises til følgende dokumenter som vedlegges som utrykte bilag:

1. Gjenpart av fortrolig skrivelse fra den norske delegasjon til Utenriksdepartementet av 20 august 1932 tillikemed gjenpart av deri nevnte protokoller i

norsk tekst fra 12 forhandlingsmøter i Reykjavik.

2. Gjenpart av fortrolig skrivelse fra den norske delegasjon til Utenriksdepartementet av 17 september 1932, gjenpart av deri nevnte protokoller i norsk tekst fra 10 forhandlingsmøter i Oslo samt gjenpart av de i skrivelsen under punkt a—l nevnte bilag.
3. Gjenpart av skrivelse fra den norske delegasjon til Utenriksdepartementet av 6 oktober 1932 med 2 bilag.

Den 16 september blev de norske og de islandske forhandlere enige om et utkast til overenskomst efterat innholdet av utkastet var blitt godtatt i regjeringskonferanse den 15 september.

Ved kgl. resolusjon av 16 september blev de norske forhandlere bemyndiget til på Norges vegne å undertegne en overenskomst med Island overensstemmende med nevnte utkast.

Overenskomsten blev undertegnet den 17 september.

Gjenpart av den norske tekst vedlegges som trykt bilag.

Overenskomsten inneholder 17 artikler.

Art. 1 inneholder tillatelse til fortsatt drift av de nuværende norske sildoljefabrikker på Island.

Art. 2 inneholder bl. a. bestemmelse om at de i art. 1 nevnte sildoljefabrikker — ved siden av den almindelige rett til leilighetsvis å opkjøpe fersk sild fra fremmede fiskefartøier — også skal tillates å avslutte sesongkontrakter med det antall fremmede fiskefartøier som de måtte ønske om levering av fersk fabrikk-sild dog således at det sildekvantum som vedkommende fabrikk mottar på slike sesongkontrakter og ved leilighetsvise innkjøp fra fremmede fiskefartøier ikke skal overstige 60 pct. av fabrikkens råstofforbruk i sesongen.

Art. 3 gir norske sildefiskefartøier tillatelse til å tørre og efterse sine fiske-redskaper under ophold i Siglufjord og Akureyri.

Om godkjennelse av en overenskomst mellom Norge og Island.

Art. 4 gir norske sildefiskefartøier tillatelse til å ilandbringe og reparere sine fiskeredskaper i Siglufjord og Akureyri.

Art. 5 inneholder tillatelse for norske fiskefartøier til å benytte sine fangstbåter til transport og vannfylling i en rekke islandske havner.

Art. 6 gir bestemmelse om at de norske fiskefartøier — som ikke leverer sild til saltning på moderskib eller på annet fremmed fartøi — skal tillates å selge til saltning i alt 500 tønner og 700 tønner pr. skib henholdsvis for drivgarns- og snurpenotfartøier.

For de nevnte fiskefartøiers vedkommende som foruten å opfylle denne betingelse også har sesongkontrakt med sildoljefabrikk på Island, forhøies det nevnte kvantum til henholdsvis 700 og 1 200 tønner.

Såfremt denne adgang opheves eller vanskeliggjøres har den norske regjering adgang til å opsi overenskomsten med kun 3 måneders varsel.

Art. 7 bestemmer at de norske fiskefartøier som ikke leverer sild til saltning på moderskib og som har sesongkontrakt med sildoljefabrikker på Island, tillates å foreta omstuvning av egen last av fangst og utrustning under opphold i Siglufjord og Akureyri.

Art. 8 bestemmer at klareringsavgift og fyravgift avkreves norske fiskefartøier kun ved anløp fra utlandet.

Art. 9 bestemmer at det ikke regnes som anløp fra utlandet når et sildefiskefartøi har forbindelse med annet fartøi utenfor territorialgrensen, såfremt vedkommende annet fartøi også har innklarert på Island i sesongen og ikke senere har hatt forbindelse med utlandet eller med fartøier som har hatt direkte eller indirekte forbindelse med utlandet etter innklarering på Island.

Art. 10 inneholder bestemmelse om at ved opankring utenfor legale islandske havner skal norske fiskefartøier ikke avkreves avgifter såfremt skibet ikke har forbindelse med land.

Art. 11 bestemmer at norske fiskefartøier som søker nødhavn på Island

avkreves kun de vanlige avgifter for toll- og sundhetseftersyn samt i tilfelle av virkelig benyttelse los- og havneavgifter o. l.

Art. 12 inneholder bestemmelse om at der ikke skal innledes rettslig forføining mot norske fiskefartøier som kan bevise å være drevet inn på sjøterritoriet på grunn av strøm eller storm.

Art. 13 bestemmer at hvis norsk fiskefartøi ikke vedtar bøteforelegg men ønsker dom, skal fartøiet straks frigis mot depositum.

Art. 14 bestemmer at den norske toll på saltet islandsk sauekjøtt nedsettes straks til 15 øre pr. kg. i grunnsats med vanlige tariffmessige tillegg ved fortolling i 1932—33 av inntil 13 000 tønner.

Art. 15 inneholder bestemmelse om fremsettelse av forslag for Stortinget om nedsettelse av grunntollsatsen for saltet sauekjøtt til 10 øre pr. kg. og om bemyndigelse til å tilbakebetale til den islandske regjering forskjellen mellom på den ene side erlagt toll etter en grunnsats av 15 øre pr. kg. og på den annen side toll etter den nye grunnsats, begge med vanlige tariffmessige tillegg for et importkvantum på 13 000 tønner i 1932—33.

Art. 16 inneholder bestemmelse om for hvor store kvanta den nye grunnsats 10 øre pr. kg. skal gjøres gjeldende i de forskjellige sesonger i tidsrummet 1933—38 og senere. Det kvantum som kan innføres til nevnte tollsats, forminskes årlig inntil det i 1937—38 og senere kun blir 6 000 tønner. Det bestemmes også at der av de nevnte kvanta ikke skal innføres noget i tiden 1 juli—15 oktober. Likeledes bestemmes det at det kvantum som kan innføres i tiden 16 oktober—31 desember skal være 8 000 tønner i 1933—34, hvorefter det skal synke med 1 000 tønner pr. år inntil det i tiden 16 oktober—31 desember i sesongåret 1936—37 kun blir 5 000 tønner.

Art. 17 bestemmer at overenskomsten trer i kraft og den i art. 15 omhandlede tilbakebetaling av tolldifferansen skjer

når Stortinget har fattet beslutning overensstemmende med art. 15, når Altinget har fattet beslutning om

Om godkjenning av en overenskomst mellom Norge og Island.

eventuelle nødvendige endringer i fiskeriloven,

når traktatforholdet mellom de to land er ordnet enten ved tilbakekallelse av opsigelsen fra islandsk side eller ved avsluttelse av en ny handels- og sjøfartsavtale bygget på samme prinsipper som de nugjeldende opsagte konvensjoner og deklarasjoner og senest 15 april 1933.

Art. 18 inneholder bestemmelse om overenskomstens opsigelse.

I henhold til overenskomstens art. 14 blev tolltariffens grunnsats kr. 0,30 pr. kg. for saltet sauekjøtt i tønner ved kgl. resolusjon av 23. september 1932 inntil videre nedsatt til kr. 0,15 pr. kg. fra og med 24 september 1932 å regne.

Gjenpart av Finansdepartementets fordrag herom vedlegges som utrykt bilag.

Landbruksdepartementet har i skrivelse av 29 september 1932 uttalt at det således som saken for tiden ligger an, ikke har noget å bemerke til overenskomsten.

Handelsdepartementet har i skrivelse av 10 januar 1933 uttalt at det finner at overenskomsten byr norske interesser så vidt store fordeler at man alle forhold tatt i betraktning, finner det forsvarlig å anbefale de innrømmelser fra norsk side som overenskomstens bestemmelser om innførsel til Norge av saltet islandsk sauekjøtt representerer.

I en med Handelsdepartementets skrivelse til Utenriksdepartementet av 12 januar 1933 oversendt i Handelsdepartementet utarbeidet fortrolig p.m. er uttalt følgende:

«Overenskomsten synes å by vesentlige fordeler i forhold til den tidligere gjeldende

ordning, idet man både har fått mere konsise bestemmelser og opnådd visse reelle fordeler, som adgang til å efterse og reparere fiskeredskaper i havn, eller til å benytte fangstbåtene til transport og vannfylling i visse havner.

Størst vekt må dog legges på bestemmelsen i artikkel 2, om adgang for norske sildefabrikker til å avslutte sesongkontrakt med norske fiskefartøier. Alle norske fartøier, både snurpere og drivgarnsfartøier vil ha anledning til å avslutte sådan sesongkontrakt, og derved opnå rett til å levere fabriksild på Island, og — forsåvidt ikke moderskib anvendes — rett til å selge i land til saltning henholdsvis 700 og 500 tønner pr. skib, samt rett til å foreta omstuvning av egen fangst og utrustning i 2 havner.

Når bestemmelsen har fått denne form, har man derved faktisk opnådd at andre land ikke vil nyte godt av disse rettigheter, da f. eks. både svenske og finske ekspedisjoner anvender moderskib.»

Idet henvises til det foran anførte vil Utenriksdepartementet foreslå at Stortingets godkjenning av nevnte overenskomst innhentes.

I henhold hertil skal departementet

innstille:

At Deres Majestet vil bifalle og underskrive et fremlagt utkast til proposisjon til Stortinget om godkjenning av en 17 september 1932 undertegnet overenskomst mellom Norge og Island angående de norske fiskeri-interesser ved Island og angående innførsel av saltet islandsk sauekjøtt til Norge.

Om godkjenning av en overenskomst mellom Norge og Island.

Vi Haakon, Norges Konge,

gjør vitterlig:

Stortinget godkjenner en 17 september 1932 undertegnet overenskomst mellom Norge og Island angående de norske fiskeri-interesser ved Island og angående innførsel av saltet islandsk sauekjøtt til Norge.

Utenriksdepartementets innstilling følger i avtrykk.

Gitt på Oslo slott 20 januar 1933.

Under Vår hånd og rikets segl

Haakon

(L. S.)

J. Hundseid

B. Rolsted

Bilag.

Undertegnede dertil behørig bemyndigede av sine respektive regjeringer er kommet overens om følgende overenskomst:

Kap. I. De norske fiskeriinteresser ved Island.

Art. 1. Det tillates fortsatt drift av nuværende norske sildoljefabrikker på Island.

Art. 2. Ved siden av de islandske sildoljefabrikkers almindelige rett til leilighetsvis (innenfor rammen av fiskerilovens § 3) å opkjøpe fersk sild fra fremmede fiskefartøier tillates det de i art. 1 nevnte norske sildoljefabrikker å avslutte sesongkontrakter med det antall fremmede fiskefartøier som de måtte ønske, om levering av fersk fabrikk-sild. Det sildkvantum som vedkommende norske fabrikk mottar på slike sesongkontrakter og ved leilighetsvis innkjøp fra fremmede fiskefartøier, skal dog tilsammen ikke overstige 60 pct. av fabrikkens råstofforbruk i sesongen.

Art. 3. Norske sildfiskefartøier tillates å tørre og efterse sine fiskeredskaper under opphold i Siglufjord og Akureyri. Under dette arbeide skal vedkommende fartøi være forankret eller fortøiet og føre nærmere fastsatt signalflagg.

Art. 4. Norske sildfiskefartøier tillates å ilandbringe og reparere sine fiskeredskaper i Siglufjord og Akureyri. Under

dette arbeide skal vedkommende fartøi være forankret eller fortøiet og føre nærmere fastsatt signalflagg.

Art. 5. Norske fiskefartøier tillates å benytte sine fangstbåter til transport og vannfylling i Reykjavik, Isafjord, Skagastrand, Siglufjord, Krossanes, Akureyri, Raufarhavn, Seydisfjord, Eskefjord, Vestmannøyane og Havnafjord, vannfylling dog kun forsåvidt det ikke strider mot etablert monopol på vannforsyningen.

Art. 6. De norske fiskefartøier som ikke leverer sild til salting på moderskip eller på annet fremmed fartøi tillates å selge iland til salting i alt 500 tønner og 700 tønner pr. skib, henholdsvis for drivgarns- og snurpenotfartøier.

For de norske fiskefartøiers vedkommende som foruten å opfylle denne betingelse også har sesongkontrakt med sildoljefabrikk på Island forhøies det nevnte kvantum til henholdsvis 700 tønner og 1 200 tønner.

Såfremt denne adgang opheves eller vanskeliggjøres ved særlige lovbestemmelser eller andre forføininger fra myndighetenes side, skal den norske regjering uansett bestemmelsene i art. 18, når som helst kunne opsi denne overenskomst med 3 måneders varsel.

Art. 7. De norske fiskefartøier som ikke leverer sild til salting på moderskip eller på annet fremmed fartøi, og som har

Om godkjennelse av en overenskomst mellom Norge og Island. Bilag.

sesongkontrakt med sildoljefabriker på Island, tillates å foreta omstuvning av egen last av fangst og utrustning under opphold i Siglufjord og Akureyri. Dette arbeide skal på forhånd anmeldes til vedkommende havnemyndigheter, og under arbeidet skal fartøiet være forankret eller fortøiet og føre nærmere fastsatt signalflagg.

Art. 8. Klareringsavgift og fyravgift avkreves norske fiskefartøier kun ved anløp fra utlandet.

Art. 9. Det regnes ikke som anløp av utlandet når et sildfiskefartøi har forbindelse med annet fartøi utenfor territorialgrensen såfremt vedkommende annet fartøi også har innklart på Island i sesongen og ikke senere har hatt forbindelse med utlandet eller med fartøier som har hatt direkte eller indirekte forbindelse med utlandet etter innklarering på Island. Bevidnelse herom må foreligge fra det annet fartøis fører.

Art. 10. Ved opankring utenfor legale islandske havner skal norske fiskefartøier ikke avkreves avgifter, såfremt skibet ikke har forbindelse med land.

Art. 11. Norske fiskefartøier som søker nødhavn på Island avkreves kun de vanlige avgifter for toll- og sundhetseftersyn samt i tilfelle av virkelig benyttelse los- og havneavgifter o. lign.

Art. 12. Det skal ikke innledes rettslig forføining mot norske fiskefartøier, som kan bevise å være drevet inn på sjøterritoriet på grunn av strøm og/eller storm hvis det av alle omstendigheter med tydelighet fremgår at dette ikke er gjort ved grov uaktksomhet eller forsetlig i den hensikt å fange eller tilvirke fangst innenfor territorialgrensen og såfremt forholdet hurtigst mulig bringes i orden.

Art. 13. Hvis norsk fiskefartøi ikke vedtar bøteforelegg men ønsker dom, skal fartøiet straks frigis mot depositum og ikke fastholdes inntil dom faller.

Kap. II. Innførsel av saltet islandsk sauekjøtt i Norge.

Art. 14. Tollen nedsettes straks til 15 øre pr. kg. i grunnsats med vanlige

tariffmessige tillegg ved fortolling i 1932/33 av inntil 13 000 tønner.

Art. 15. Snarest mulig fremsettes det forslag for Stortinget om nedsettelse av grunnsatsen til 10 øre pr. kg. og om bemyndigelse til å tilbakebetale til den islandske regjering forskjellen mellom på den ene side erlagt toll etter en grunnsats av 15 øre pr. kg. og på den annen side toll etter den nye grunnsats, begge med vanlige tariffmessige tillegg for et importkvantum på 13 000 tønner i 1932—33.

Art. 16. Den nye grunnsats av 10 øre pr. kg. gjøres fremtidig gjeldende ved fortolling av følgende mengder saltet islandsk sauekjøtt:

- a. I sesongåret 1933—34 for 11 500 tønner, hvorav intet i tiden 1 juli—15 oktober, 8 000 tønner i tiden 16 oktober—31 desember og resten i tiden 1 januar—30 juni.
- b. I sesongåret 1934—35 for 10 000 tønner, hvorav intet i tiden 1 juli—15 oktober, 7 000 tønner i tiden 16 oktober—31 desember og resten i tiden 1 januar—30 juni.
- c. I sesongåret 1935—36 for 8 500 tønner, hvorav intet i tiden 1 juli—15 oktober, 6 000 tønner i tiden 16 oktober—31 desember og resten i tiden 1 januar—30 juni.
- d. I sesongåret 1936—37 for 7 000 tønner, hvorav intet i tiden 1 juli—15 oktober, 5 000 tønner i tiden 16 oktober—31 desember og resten i tiden 1 januar—30 juni.
- e) I sesongåret 1937—38 og senere for 6 000 tønner, hvorav intet i tiden 1 juli—15 oktober, 5 000 tønner i tiden 16 oktober—31 desember og resten i tiden 1 januar—30 juni.

Kap. III. Ikrafttredelse og opsigelse.

Art. 17. Nærværende overenskomst trer i kraft og den i art. 15 omhandlede tilbakebetaling av tolldifferansen finner sted, når Stortinget har fattet beslutning overensstemmende med foranstående art. 15,

St. prp. nr. 9.

Om godkjenning av en overenskomst mellom Norge og Island. Bilag.

når Altinget har fattet beslutning om eventuelle nødvendige endringer i fiskeriloven,

når traktatforholdet mellom de to land er ordnet enten ved tilbakekallelse av opsigelsen fra Islands side eller ved avsluttelse av en ny handels- og sjøfartstraktat bygget på de samme prinsipper som de någjeldende, opsagte konvensjoner og deklarasjoner,

og senest 15 april 1933.

Art. 18. Nærværende overenskomst

kan opsies med 6 måneders varsel av hver av de to stater, dog skal opsigelsen fra norsk side ikke finne sted slik at overenskomsten utløper i tiden 1 oktober til utgangen av februar eller fra Islands side slik at overenskomsten utløper i tiden 1 juni til 30 september.

Til bekreftelse herav har undertegnede underskrevet denne overenskomst, som er utferdiget i 2 eksemplarer på norsk og i 2 eksemplarer på islandsk.

Oslo, den 17 september 1932.

For Norge:

T. Anderssen-Rysst.

S. Johannessen.

Johan Askeland.

For Island:

Olafur Thors.

Jon Arnason.

Stefan Thorvardsson.